

NAŠI OLYMPIONICI

Michal Havelka

Vo štvrtok 26.10.2011 sa v našej školskej jedálni uskutočnila Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry.

Súťažilo sa v troch kategóriách.

Kategória A: 1. miesto- Petrana Martineková

2. miesto- Tatiana Pitoňáková

3. miesto- Janke Handzušovej

Kategória B: 1. miesto- Michal Polovka

2. miesto- Michal Belohorec

3. miesto- Katarína Bendíková

Kategória C: 1. miesto- Jakub Ševčík

2. miesto- Dagmar Wikarská

3. miesto- Natália Šimková

Naša škola má aj fyzicky zdatných a šikovných žiakov. O to svedčia aj naše úspechy v bedmintone.

V okresnom kole stredných škôl získali druhé miesto chlapci z nášho gymnasia a to Samuel Košický a Rastislav Syrovátka.

Medzi základnými školami dosiahli taktiež druhé miesto Tomáš Fassinger a Stanislav Šípka.

Naše dievčatá boli tiež úspešné a v oboch kategóriách získali krásne prvé miesta. Za ZŠ Dorota Kozubíková a Petra Perignátová a v kategórii SŠ Júlia Švagerková a Martina Žoldáková.

Celkovo sme získali prvé miesto na okresnom a v krajskom kole. Taktiež štvrté miesto na majstrovstvách Slovenska, čo je určite veľký úspech.

V cezpoľnom behu sa zúčastnili dievčatá

Zuzana Gejdošová, Denisa Dvorská, Petra Sklenková.

Nákrk

cechovačka Holandsko 2011 kočap rozhovory

3	sviatok	Deň Ludovíta Štúra
4	vlastná tvorba	Básne
5	projekty	Holandsko 2011
7	recenzia	Lóve 2011
9	úvaha	Pokus o [:Fej:]tón
10	rozhovor	Riaditeľ školy poskytol rozhovor
14	anketa	Zmeny na škole
16	zo školy	Cechovačka
19	podujatia	Stretnutie ŽŠR v Prešove

TVORCOVIA ŠKOLSKÉHO ČASOPISU

Koordinátor:

Mgr. Ingrid Orjabincová

Redakčná rada:

Martin Mierka, Michal Havelka,
Sylvia Hvizdošová, Martina
Javorská, Michaela Zoričáková

Grafické spracovanie:

Martin Mierka

Redaktori:

Adam Cibere, Ivana Paráková,
Martina Javorská, Petra Baranová,
Michal Polovka, Michal Havelka,
Bianka Muráriková, Zuzana
Valachová, Jakub Tomášковиč,
Martin Mierka

S novým školským rokom sa rozbehol aj náš časopis s novým vedením, redaktormi a štýlom.

Dúfajme, že sa Vám budú naše články páčiť, a že nás budete čítaním časopisu podporovať.

Po Peťovi Brejčákovi časopis za žiakov prebrali Martin Mierka a Martina Javorská spolu s pani profesorkou Orjabincovou. Tak nám teda držte prsty a my Vám budeme písať :-)

M. Javorská

podujatia

19

Stretnutie ŽŠR v Prešove

Martin Mierka

Dňa 16.10.2011 sa v Prešove uskutočnilo stretnutie ŽŠR z celého kraja. Na tomto stretnutí sme si vymieňali skúsenosti, sťažovali sa a navrhovali nejaké riešenia. Moje dojmy z tohto stretnutia nie sú veľmi pozitívne, pretože celé stretnutie začalo prezentáciou o IUVENTE (Slovenský inštitút mládeže) a o akciách, ktoré sa v blízkej budúcnosti pripravujú, teda začalo to reklamou.

O celom tomto stretnutí môžem povedať len toľko, že našej ŽŠR absolútne nič neprineslo, len som zistil, na akej vysokej úrovni funguje naša ŽŠR voči ostatným. Poniaké ŽŠR majú problémy s komunikáciou s vedením, nedostatkom finančných prostriedkov na podujatia a problém, ktorý trápi aj

nás, nezaujímajú študentov pracovať na mimoškolských aktivitách. Som veľmi poctený, že ŽŠR sa za posledné roky natoľko zlepšila, že nadobudnuté skúsenosti som mohol posunúť ďalej na školy, kde ŽŠR až tak dobre nefungujú.

Hlody zo Sekundy

“Zatvorte to okno viete, že mi je stále horúco.”

“Tie dotyky boli veľmi neúplné.”

“Nerobte to s tou lavicou.”

“Zatvorte to okno nevidím cez neho.”

“Čo ste zhasli to svetle dobre viete, že nemám oči.”

“Ticho tam v podpalubí.”

a hrali futbal, čomu zvyšok nechápal ,pretože my ostatní sme si necítili nohy.

Večer nás učitelia nahnali do spoločenskej miestnosti ,kde bol pre nás prichystaný program spočívajúci v tancovaní valčíka. Bola to výborná príprava na našu stužkovú. Ani nie tak pre dievčatá ako pre chlapcov, ktorí v tejto oblasti nevyunikajú. Nakoniec sa z tancovačky vyklúla tak isto tancovačka, no v modernejšom štýle- diskotékovom. Na diskotéke neboli zďaleka všetci, no tí, čo ostali ,neolutovali. Všetci sa bavili na čele s DJ- mi Rasťom a Filipom. Po zábave sme sa pobrali po náročnom dni spať ,no boli aj takí, čo nemali spania a vystrájali do noci ,no časom sa pobrali spať aj oni, lebo nás čakal náročný deň. Program na nasledujúci deň sa skladal so šiestich stanovišť (strelba, lezecká stena, futbal...) ,po ktorých kolovali skupiny, až kým neprešli každé. Tí čo už prešli každé stanovište ,mali priestor na svoje ľubovoľné aktivity. Niektorí hrali volejbal, iný badminton v telocvični. . Večer sme boli strašne unavení, ale v spoločenskej miestnosti sme mali pripravenú skúšku. Mali sme nakresliť mapu, čiže

topografický prieskum trasy ,ktorou sme išli na túre Ráno sme museli vstávať skôr, museli sme sa stihnúť pobaliť a vypratať izby do obedu. Všetci sme boli veľmi sklamaní, že náš KOČap sa končí tak skoro. Zažili sme strastiplnú cestu autobusom domov, ale asi každý bol rád, keď sme uvideli školu a predstavili sme si teplo domova a teplú mäkkú posteľ, keďže na KOČape sme toho veľa nenaspali. Každého čakal niekto na autíčku ,na ktorom nás odviezli domov. No môžem s istotou povedať, že to bola najlepšia akcia za tri ročníky na škole a každý si ju užil.

Chceli by sme sa poďakovať pánovi riaditeľovi a profesorom, ktorí s nami boli na tejto akcii a hlavne tie tri dni to snami nejako zvládli. Bola to neopakovateľná akcia , na ktorú budeme s radosťou spomínať.

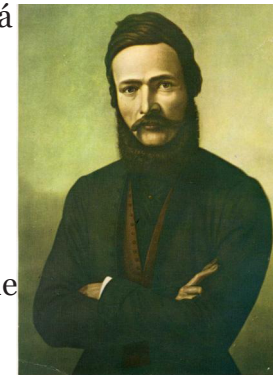

Deň Ľudovíta Štúra

Natália Durkotová

Dňa 25.10.2011 sa konala v Levoči Spomienková slávnosť – Deň Ľudovíta Štúra pri príležitosti 196. výročia jeho narodenia.

Levoča sa radí k mestám, ktoré si ctia tradície a pamiatky štúrovského obdobia. Práve v tomto meste, na námestí, v obnovenom parku stojí socha Ľ. Štúra. Preto sa Spomienková slávnosť konala práve tam. Aj žiaci našej školy, presnejšie trieda 3.C mali možnosť zúčastniť sa na tejto slávnosti.

V úvode predniesol Ing. Ján Jančík báseň Martina Rázusa- Prísaha. Moderátorkou podujatia bola Mgr. Jolana Prochotská, ktorá zastupuje Maticu slovenskú v Spišskej Novej Vsi. Okresný predseda Slovenskej národnej strany Bc. Miroslav Brincko predniesol príhovor a privítal podpredsedu Slovenskej národnej strany Petra Petka a predsedu Krajskej rady SNS v Prešove Cyrila Leška. Na slávnosti vystúpili aj PhDr. Imrich Sedlák CSc., vedecký tajomník Matice slovenskej, Mgr. Ľudmila Hrehorčáková, predsedkyňa MOMS V Poprade a mnoho ďalších.

Harmóniu slávnosti dopĺňal spevácky súbor Strednej pedagogickej školy v Levoči Juventus pod vedením Mgr. Igora Gregu a to krásnymi hymnickými piesňami. Po skončení príhovorov sa z úcty k pamiatke Ľ. Štúra kládli k jeho soche vence a kvety. Tejto poklony sa zúčastnili dve žiačky našej školy.

Podujatie pokračovalo výstupom na Kohlwald, ale naši žiaci sa ho už, bohužiaľ, nezúčastnili. Týmto sa, ale ich program dňa neskončil. Trieda 3.C mala možnosť navštíviť Slovenskú knižnicu pre nevidiacich Mateja Hrebendu a tiež jeho izbu – čítareň.

SKN je jediným celonárodným knižnično-informačným centrom pre zrakovo hendikepovaných ľudí na Slovensku. Poslaním tejto knižnice je spracovať dokumenty (knihy, učebnice a pod.) do foriem prístupných vnímaniu nevidiacich (Braillovo písmo, zvuková forma,...) Tu mali zase naši žiaci príležitosť držať v rukách Šlabikár, ba dokonca aj Kuchársku knihu práve v Braillovom písme.

Zámerom SKN Mateja Hrebandu bolo tiež vytvoriť izbu – čítareň určenú aj na študijné účely.

So súhlasom žiakov 3.C môžem povedať, že táto exkurzia bola výborná, zaujímavá a hlavne veľmi náučná.

Básne

Život

Život to je borec ťažký,
je to hrozný podrazák,
keď ho chceš mať ľahký,
musíš sa len veľa smiať.

Martina Švirlochová

Moja mama

Len čo slnko vyjde už pri
mne stojíš,
aby sa mi nič nestalo o
mňa sa bojíš.
Preto ťa mám rád,
a do života si cením tvo-
jich rád.

Milan Poništ

Život

Učiteľka tá nám dala,
na hodine povedala.
„Nech vám je to všetkým jasné,
život bude téma básne,
báseň žiaci moji milí,
nech má rýmy aspoň štyri.“
Teraz sedím rozmýšľam,
čo na papier vlastne dám.
Že to znie až príliš divo?

To nič to je predsa život.

Lucia Fedáková

Kočap

Adam Cibere a Ivana Paráková

Viete si predstaviť tú radosť v momente, keď sme sa dozvedeli, že budeme mať KOČAP? Bola to prvá akcia za doterajšie tri roky, na ktorej sme boli na noc, keďže doteraz nebolo spanie na školských akciách dovolené. Konala sa v Poráčskej doline a zúčastnila sa ho väčšina z nás. Tí ktorí neboli, mali vlastný program spríjemnený túrami, no myšlienkami boli s nami.

17.októbra sme odchádzali z „buzeráku“ neopísateľne natešení, myšlienkami pri plánoch na najbližšie tri dni. Až po príchode sme si všetci uvedomili, aký je to krásny pocit ,byť tri dni mimo civilizácie, mimo školy, mimo problémov a mimo dosahu a informácií o okolitom svete. Nikomu nechýbal signál, každý si vychutnával ten božský pocit bez vyzváňania mobilu. Privítal nás milý personál, bazén, telocvičňa a ihriská. Ako sme sa dozvedeli, hneď v prvý deň nás na uvítanie čakala túra po okolí, z ktorej sa nakoniec vyklula túra po celej doline na tri hodiny. Mali sme sa dostať na skalú, z ktorej by sme mali výhľad na krásnu sloveskú prírodu. No minuli sme odbočku, a tak sme si to obišli a vrátili sa na ubytovňu. Po návrate nám učiteľka dali do večera voľno, aby sme si pripravili program, no veľa sme toho nespravili ,keďže sme z túry prišli rozbití najviac, ako to šlo. Vylihovali sme na izbách, ale naši sa aj takí, ktorí mali energie na rozdávanie , zišli sa v telocvični

Cechovačka

Bianka Muráriková a Zuzana Vlachová

Po našich nových začiatkoch a mesiaci spoznávania, prišiel čas aj na trochu zábavy, len bolo otázne, či pre nás ako prvákov, alebo pre žiakov štvrtého ročníka. Cechovačka, deň na ktorý sme sa vlastne ani nepripravovali, ale trochu sme sa obávali čo dokázali vymyslieť starší žiaci, aby nás zahanbili, zašpinili a znechutili. Žiaci to komentovali asi takto: **"Zo začiatku ma ovládla panika, pretože som nevedela, čo sa so mnou bude diať, potom som sa uvoľnila a bolo to fajn."**

"Ruka v kuracom zadku vo mne vzbudzovala pocit blaženosti."

"Dostať rybou po tvári bolo ako zaboriť hlavu do čerstvo napadnutého snehu."

"Topánky od sardiniek boli akoby som sa prechádzala v raji."

Boli však aj negatívne ohlasy, ako napríklad: **"Čakala som od toho viac."**

"Bola to slabota."

"Chcel som byť viac špinavý."

Tak ako sa štvrtáci snažili čo najviac znechutiť prvákov, prváci sa reprezentovali svojou fantáziou na základe štyroch programov. Každý program mal určitý nápad a bol iný, možno nie všetkým vyšiel podľa predstáv, ale bol špecifický a zábavný. Avšak napriek všetkým týmto pozitívnym a negatívnym názorom a veciam to bolo celkom príjemné, pretože sme zabudli na svoje problémy a uvoľnili sme sa každý po svojom a zároveň spolu. Sme radi že sme sa tohto dňa 7.októbra mohli zúčastniť Cechovačky a stretnúť sa so spolužiakmi aj mimo našich tried.

Holandsko 2011

Martin Mierka

Čakám na Ulici Dominika Tatarku plný očakávaní spolu s mojimi spolužiakmi na príchod autobusu plného Holanďanov z našej partnerskej školy v Hareme. Ako sme sa dozvedeli, tak ako aj po iné roky, tak aj tento mali problém s dopravou a meškali 2hodiny. Po príchode sme sa konečne zoznámili. Pred ich príchodom sme sa už, samozrejme, skontaktovali, a tak nebol problém nájsť práve svojho holandského partnera. Môj sa volal Christaan Lisman. Veľmi som si ho obľúbil, pretože má podobné záujmy a návyky ako ja. Prvý večer sme strávili v uliciach Popradu. Po príchode domov sme sa do neskorej noci rozprávali o našich rodinách, záľubách, počasí a podobne. Nasledujúci deň sme sa všetci stretli v našej škole. Chrisovi sa naša škola strašne páčila a tvrdil, že je veľmi veľká, čo som mu, samozrejme, vyvrátil. Keďže tento projekt nie je len o trávení voľného času, začali sme pracovať na projekte, ktorý tvorí koncoročnú známku našich partnerov. Potom naši partneri navštívili Tatry, presnejšie Štrbské pleso a vodopád Skok. Zatiaľ čo oni boli na túre, my sme pripravovali telocvičňu na poobedňajší program. Na program trochu meškali, no i tak sme spoločne všetky stanovišťa prešli a zabavili sa.

Nasledujúci deň sme šli na Spišský hrad a do Košíc, kde sme im spravili takú menšiu exkurziu našich pamiatok. V stredu sme opäť šli do školy a pracovali na projektoch. Potom sme sa vybrali do Kežmarku na hrad a do dreveného kostola, ale aj do kostola hneď vedľa. Drevený kostolík práve renovovali, no ,žiaľ, už to nedokázali bez použitia klincov, ako bol kostol pôvodne postavený. Vo štvrtok sme hneď ráno šli do Smokovca, kde sme mali pripravený výklad o aktivitách a pomôckach horskej služby a zároveň nám aj pustili film o tejto práci. Stretli sme tam aj nášho bývalého p. profesora Trgiňu, ktorý si nás stále pamätal, no v trošku inej podobe. Zo Smokovca som šiel s Chrisom domov, zatiaľ čo ostatní cestovali autobusom naspäť do Popradu. Doma sme trošku poskejtovali a Chris sa pobalil. Následne sme šli do zábavno-obchodného cetra MAX, kde sme do neskorých nočných hodín hrali bowling. Keď sme dohrali, naložili sme batožinu a so smútkom na tvárach sme sa rozlúčili s našimi partnermi, ktorých uvidíme opäť v apríli. Celým projektom nás sprevádzali pani profesorky Zuzana Parižeková a Júlia Halková.

Všetkým spolužiakom odporúčam, aby sa tohto projektu na budúci rok zúčastnili, pretože je to úžasná šanca na zlepšenie svojich jazykových znalostí v angličtine a zároveň výborná príležitosť spoznávať svet.

„... no tak ten bočný vchod by otvárať mohli hlavne v zime, kde každý krok vonku je utrpenie a okrem toho, ak ráno prídem neskôr, tak nemusím ísť okolo „kapra“, ktorý by ma zapísal... a tie priepustky ako nechápem, aký majú význam, ak ideme k lekárovi a ak donesieme regulérnu ospravedlnenku a ak ešte majú aj rodičia volať do školy, tak je to úplne zbytočné... a tá žiacka to je mi jedno...“

(žiak, I.B.)

„Zavretý bočný vchod je hlúposť, lebo keď sa ponáhlame, tak musíme chodiť naokolo. S priepustkami je podľa mňa príliš veľa vybavovania. Internetová žiacka knižka sa mi páči.“

(žiak, I.B.)

„Bočný vchod by mal byť otvorený, máme to bližšie aj do telocvične, aj do bufetu, aj všade inde. Priepustky považujem za zbytočnosť. Internetová žiacka knižka je pre nás dosť zlá, pretože nič neutajíme, ale rodičia sa potešia.“

(žiak, I.B.)

„Podľa môjho názoru, by mal byť bočný vchod otvorený stále, veď čo je na tom zlé? Internetová žiacka knižka vyzerá byť ako dobrý nápad, mohla by sa už spojzdníť.“

(žiak, septima)

Olympiády

1.12.2011

Olympiáda ľudských práv

6.12.2011

Matematická olympiáda
kat. A

8.12.2011

Pytagoriáda
P6 (sekunda)

9.12.2011

Olympiáda v anglickom
jazyku

12.12.2011

Dejepisná olympiáda
kat. C, D a E

Zmeny na škole alebo čo priniesol rok 2010/2011 z pohľadu študentov

Petra Baranová

Po dni strávenom v lavici sa vždy poteším zavretému bočnému vchodu, ku ktorému vždy zo zvyku namierim a po telesnej ma príjemne nabudí prechádzka okolo školy ku hlavnému vchodu, následne ceste ku skrinke a hore schodmi do triedy. Holt, pohyb je pre mladých ľudí dôležitý. Žiaci, ktorí sú na tejto škole nejaký ten rok určite postrehli zmeny, ktoré nový školský rok priniesol, pre prvákov sú to najskôr len zmeny, ktoré prišli s novou školou...

Po menšom prieskume som zistila, že názory na zmeny na škole sú ako ináč všetky iné ...

„Myslím si, že zavretím bočného vchodu sme toho veľa nezískali i keď z môjho pohľadu ani veľa nestratili. Ak bolo nepriamym účelom zavretia bočného vchodu zlepšenie dochádzky, môžem z vlastnej skúsenosti povedať, že som veľký pokrok zatiaľ nezaregistroval. Taktiež si myslím, že študentom nepridávajú na študijnom duchu ani sledivé oči nášho nového vrátnika. Obávam sa, že na tému internetová žiacka knižka by sa nedokázal objektívne vyjadriť žiadny študent.

Preto môžem povedať len toľko, že tomuto technologickému pokroku sa nedá vyhnúť a ja osobne uvítam službu, ktorá mi umožní pozrieť si všetky moje známky, pretože ja si ich málokedy zapisujem.“

(Viktor Jančík, sexta)

„No ten bočný vchod mi vôbec nechýba. Priepustky sú úplne zbytočné a internetová žiacka knižka tiež...

(žiak, I.C.)

Lóve 2011

Jakub Tomaškovič

Po dlhších odmlkách v slovenskom filmovom priemysle nám prišiel do kín snímok od slovenského režiséra Jakuba Krónera. Tento nový film nesie titulný názov Lóve, z ktorého je cítiť smer, ktorým sa bude dej filmu vyvíjať.

Ako hlavné postavy filmu vystupujú dvaja mladí kamaráti, ktorí majú bezstarostný kriminálny život, no ich každodennú rutinu naruší dievča, do ktorého sa jeden z kamarátov zamiluje. Podľa môjho názoru bol film nakrútený a smerovaný pre dospievajúcu mládež a slovník použitý v dialógoch ma o tom iba presvedčil.

Ak by sme porovnávali americký film so slovenským asi by bolo jednoznačné, ktorý film by v kvalite vyhral, no film Lóve sa podľa mňa kvalitou môže vyrovnáť aj zahraničným filmom. Nie však dialógovou formou, nakoľko na mňa film Lóve pôsobil veľmi slabým prevedením rozhovorov. V dialógoch sú používané umelé frázy, pri ktorých mi prišiel celý rozhovor trápny. Celkovým dojmom však slovenskí tvorcovia prekvapili. Scenáristi vsunuli do snímku veľmi zaujímavú zápletku, z ktorej sa mnoho situácii až priveľmi podobalo na reportáže z krimi novín. Akčnosť a napätie sú gradované naháňačkou na drahom aute, no aj scénami s kriminálnym podtónom.

nevyhnutné. Teším sa, že konečne ukončím etapu svojej kancelárskej činnosti pri úpravách dokumentácie a riešení ekonomických záležitostí a začnem sa primárne venovať vyučovaniu, učiteľom a žiakom. Snáď sa môj prvotný dobrý pocit z posádky ešte zlepší.

Chystáte sa nejaké vnútroškolské zmeny?

Niečo sa už zmenilo, niečo sa meniť bude. Nevyhnutné sú stavebné úpravy a opravy, obnovou prejdú učebne, mala by vzniknúť moderná multimediálna učebňa, pohybové štúdio v kombinácii s posilňovňou, chceli by sme obnoviť laboratóriá. Rovnako nevyhnutné sú však aj organizačné zmeny a zmeny v klíme školy. Ak škola má opätovne získať svoj minulý kredit a rešpekt, musia sa zmeniť niektoré pravidlá i ich dodržiavanie. Neprišiel som sem preto, aby som sa podieľal na úpadku školy. Predpokladám, že všetci máme záujem pôsobiť na špičkovej škole, ktorá dá žiakom vynikajúce vzdelanie i priestor na primeraný študentský život. Učiteľom zas istotu, zadosťučinenie z dobre vykonávanej práce i primerané finančné ohodnotenie. Bez

odstránenia slabín v organizácii práce školy to však nepôjde.

Mali ste už nejakú negatívnu skúsenosť v škole?

So žiakmi ani s učiteľmi zatiaľ nie. Horšie je to s financiami a niektorými vzťahovými vecami, ktoré tu strašia z minulosti.

Myslíte si, že ráznou zmenou školského poriadku sa na škole takpovediac uprace?

Nie. Predpisy sú jedna vec a správanie podľa nových pravidiel druhá. Chvíľu asi frflať budete, ale zas nič také mimoriadne sme nezaviedli. V podstate sú to štandardné opatrenia a na rozdiel od žiakov ich prijali rodičia veľmi pozitívne....

Počuli sme, že milujete šport. Aký je to šport? Venujete sa mu aj aktívne?

To pravda je. Šport je pre mňa nevyhnutnou súčasťou každodenného programu a jeho absenciu vnímam ako diskomfort. Celoročne behám, hrám tenis, futbal a volejbal, posilňujem. Sezónne plávam, korčuľujem, lyžujem a robím vysokohorskú turistiku – pešiu i na pásoch.

Pokus o [:Fej:]tón

Michal Polovka

Cigareta v ústach, spod značkovej bundy nápadne vykúkajúce tričko s nezmyselným nápisom a make-up v štýle egyptskej kráľovnej Neffertiti.

Že Vám to niečo pripomína?

Veru...tá dnešná mládež.

Ale bolo by pokrytecké hádzať nich celú vinu. Niečo ich predsa musí k takýmto počinom viesť.

Nuž, kolektív má v tomto prípade obrovský vplyv, ale to stále nie je vysvetlenie.

Na vine sú, ako vždy, dospelí. Nie tí, čo hrdlačia, aby sme si mohli kúpiť nový „in“ mobil, ktorý oproti starému „ne-in“ mobilu má o milimeter väčší displej, alebo sa doň zmestí o jednu pesničku viac, pretože 500 je málo. Sú to práve tí ľudia, ktorých nepoznáme – tzv. add-makeri alebo po našom reklamo-výrobcovia. Od útleho detstva nás infikujú, snažia sa nás sfanatizovať pre svoju značku, len

aby vytvorili čo najpevnejší vzťah značka-konzument. Prečo? Pretože deti a tínejdžeri (aby som nikoho neurazil) tvoria najväčšiu nákupnú silu...aj keď sa to nezdá, ale okrem toho, čo sami kúpia, rozhodujú v podstate o všetkom čo sa kúpi.

Možno sa pýtate ako som sa dostal od nerestí a obliekania až sem. Nuž, tým všetkým som chcel povedať, že máme len mizivú šancu odolať..odolať nátlaku reklám z každej strany a aj keď si to často neuvedomujeme, šírimo ju ďalej... na ľudí s neznačkovými vecami sa dívame ako na odpad spoločnosti a vyberáme si za vodcov frajerov s prázdnyimi rečami a cigaretkou vo vrecku.... Tundle! Ten odpad spoločnosti ma oproti ostatným „vyvoleným“ jednu veľkú výhodu – odolal.

Riaditeľ

Martina Javorská

Cesta k úspechu je stať sa v nejakej oblasti expertom...

Čo Vás viedlo k rozhodnutiu zmeniť doterajšie pôsobenie?

Podnietilo ma viacero vecí, najviac asi možnosť pracovať s motivovanými žiakmi. Predpokladám totiž, že na tejto škole sú študenti, ktorí chcú mať vedomosti a tým pádom sa chcú ajučiť. Na predchádzajúcom pôsobisku som cítil, že takých žiakov rapídne ubúda, pribúdalo ľudí, ktorí potrebu niečo poriadne vedieť nemali, napriek tomu, že inak to s nimi bolo v pohode. Podľa môjho názoru to síce bol výsledok zle nastaveného školského systému i celkového vývoja spoločnosti, mladí ľudia sú len jeho obeťami. Postoj, že v živote sa dá presadiť bez vedomostí, bez nasadenia a bez zodpovednosti je úplne scestný, napriek tomu, že ho masmédiá

denne vtĺkajú v rôznych podobách mladým do hláv. Ak ste však mladý a tatenko s mamenkou nevlastnia tlačiarňičku na peniaze, prípadne nemajú v záhradke ropný vrt, tak jediná cesta k úspechu je stať sa v nejakej oblasti expertom. A to sa bez kvalitného vzdelania nedá!

Cítite sa tu lepšie?

Zatiaľ určite nie, pribudlo mi práce a hlavne zodpovednosti. Nanovo si musím budovať pracovné vzťahy a to všetko v podmienkach, keď škola nie je v optimálnom stave. Ale dobrovoľne som sa rozhodol sem prísť, takže terajší stav beriem ako prechodnú nevyhnutnosť a predpokladám, že sa situácia i moje pocity rýchlo zlepšia.

Cítite rozdiel pri porovnaní našej školy a strednej priemyselnej školy? Ako by ste ho zhodnotili?

Na seriózne zhodnotenie je priskoro, ale zdá sa mi, že sú tu rozhladenejší a vnímavejší žiaci, na druhej strane je táto škola horšie vybavená i zariadená. V novembri chcem začať chodiť na hospitácie, chcem vidieť „v akcii“ všetkých učiteľov i žiakov, potom bude môj názor určite oveľa fundovanejší.

Ako na Vás pôsobí naša majestátna budova a priestranný školský areál?

Budova je impozantná, ale ostatné ma dosť sklamalo. Zanedbaný areál, burina vyše pása, malé a zničené triedy, nevymaľované chodby, zaostalá IT technika, telocvičňa v zlom stave, to všetko bolo pre mňa nepríjemným prekvapením. Ja viem, že sa tu urobilo veľmi veľa práce, ale v porovnaní s minulým pôsobiskom i s inými školami je stav neutešený. Bude treba veľa úsilia, peňazí i práce aby sa dnešný

stav radikálne zmenil. Niektoré nedostatky sme už odstránili, ostatné bude závisieť od finančných možností školy.

Čo hovoríte na tunajších žiakov a nových kolegov?

S jednými i druhými mám zatiaľ samé pozitívne skúsenosti. Jedni aj druhí si musia zvykať na zmeny, ktoré postupne zavádzame, ale zatiaľ všetci chápu, že zmeny sú

